

Psalm 95

Tekst Biblii Tysiąclecia: Wielkiemu Bogu chwała!

1 Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznośmy okrzyki na cześć Skały naszego zbawienia:
2 przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze,
radośnie śpiewajmy Mu pieśni!
3 Albowiem Pan jest wielkim Bogiem
i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami :
4 głębiny ziemi są w Jego ręku
i szczyty gór należą do Niego.
5 Morze jest Jego własnością: bo On sam je uczynił,
i stały ląd ukształtowały Jego ręce.
6 Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze
i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
7 Albowiem On jest naszym Bogiem,
a my ludem Jego pastwiska
i owcami w Jego ręku.
Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego:
8 Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba,
jak na pustyni w dniu Massa,
9 gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę
i doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli.
10 Tamto pokolenie budziło we Mnie wstręt przez lat czterdzieści,
i powiedziałem: «Są oni ludem o sercu zbłąkanym
i moich dróg nie znają».
11 Przeto przysięgłem w moim gniewie:
«Nie wejdą do [miejsca] mego odpoczynku».

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Utwór składa się z dwóch części: hymnu (ww.1-7b) i wyroczni (ww.7c-11).

Hymn sławi boże dzieło stworzenia (ww.1-5) i wybrania ludu (ww.6-7b). wyrocznia wzywa do okazania wiary: widząc dzieła Boże, trzeba usłyszeć głos Boga, czyli wypełnić Jego wolę. Tłem psalmu jest wędrówka Izraelitów przez pustynię do Ziemi Obiecanej, podczas której wielokrotnie okazywali się niewierni Bogu.

W NT chrystologiczną lekturę drugiej części psalmu podaje „List do Hebrajczyków” (Hbr 3,7-4,13). O losie człowieka decyduje „dzisiaj”, nieustanne „teraz”, w którym Bóg zaprasza człowieka do nawrócenia i prowadzi go do siebie, do swojego odpoczynku, czyli wiecznego szczęścia. Utwór ten zajmuje szczególne miejsce w liturgicznej modlitwie Kościoła (brewiarzu) jako tzw. psalm wezwania, od którego rozpoczyna się dzień. W Psalmie 95 ukazane zostały trzy modele doświadczeń religijnych. W hymnie psalmista zwraca się najpierw do Boga stwórcy wszechświata (ww.1-5), następnie do Boga wspólnoty (ww.6-7b); w wyroczni natomiast ukazuje Boga żywego (ww.7c-11), który podąża ze swoim ludem w wędrówce życia aż do nieba.

Psalm 105 - Wielkiemu Bogu chwała – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Venite exultemus Domino

Autor: **Franciszek Karpiński** (1741-1825).¹

Pójdźcie, przed naszym Panem śpiewajmy,
Ochoczem sercem cześć Mu oddajmy:
Uprzedźmy Jego twarz świętą z rana,
Niech od nas pierwszych będzie wzywana.

Pan to jest wielki nad wszystkie pany,
W ręku są Jego ziemi tej ściany.
Jego jest morze, on góry sklepił,
On swoją ręką ziemię ulepił.

---

¹ Por. pieśń kościelną „Pójdźcie, przed naszym Panem, a w Brewiarzu Psalm otwierający „Godzinę czytań” (Matutinum)

Pójdźcie, padnijmy Mu na kolana,
I płaczmy, ręce wznosząc do Pana;
Bogiem i Ojcem nam nazywa się,
My trzodą Jego, którą sam pasie.

Dziś, jeśli Jego głos usłyszycie,
Całym Go sercem przyjąć pomnijcie:
„Nie idźcie, mówi, ojców swych torem,
Co szli na puszczy ze mną uporem.

Zawsze mnie kusząc, słuchać nie chcieli,
Szukali cudów, choć je widzieli;
Gdym zaś ludowi memu pobleżał,
Przez lat czterdzieści on mię urażał.

I rzekłem: błędu serca słuchali,
Mych sprawiedliwych dróg nie poznali;
Przeto przysiągłem w gniewie nad niemi,
Że do mej świętej nie wnikną ziemi”.

Zywa tradycja: Psalm 95 w tradycji chrześcijańskiej

Psalm 95 zajmuje szczególne zaszczytne miejsce w tradycji chrześcijańskiej, odkąd św. Benedykt (ok. 480- ok. 547), ojciec zachodniego monastycyzmu, zalecił, by był to pierwszy psalm odmawiany każdego dnia, który mnisi mają śpiewać długo przed świtem. Benedykt miał świadomość tego, że psalm ten usposabia modlącą się osobę do tego, by przez cały dzień uważnie wsłuchiwała się w Boży głos. Święty poleca więc świeżo obudzonemu mnichowi, co następuje:

„Otwórzmy oczy na przebóstwiający światło. Uważnymi uszami słuchajmy głosu Bożego, który codziennie woła i nas upomina: „**Jeśli dzisiaj usłyszycie głos Jego, niech serca wasze nie będą twarde**” (Ps 95,8). I znowu: „**Kto ma uszy zdolne słyszeć, niech słucha, co mówi Duch do Kościołów**” (Ap 2,7). A co takiego mówi? „**Przyjdźcie, synowie, słuchajcie mnie; nauczę was bojaźni Pańskiej**” (Ps 34,12). „**Biegnijcie, póki wam służy światło życia, aby was nie pochłonęły ciemności śmierci**” (J 12,35).

Twarde serca • 95, 1–2. 6–7ab. 7c–9

O buncie w Massie i Meribie przypomina też Psalm 95. Człowiek i dziś może dokonać „kuszenia Boga”, przed którym przestrzega autor psalmu.

PSALM 95 • AUTOR: lewita • CZAS POWSTANIA: powygnaniowy, po 538 r. przed Chr.

PSALM WEZWANIA • Kto wie, czy Psalm 95 nie jest najczęściej odmawianym psalmem. Dziś stanowi on główny psalm wezwania; osoby odmawiające liturgię godzin przeważnie właśnie nim rozpoczynają każdy dzień. To psalm radosny, wychwalający Boga za Jego wspaniałość i moc.

NA ŚWIĘTO NAMIOTÓW • Tymczasem kiedyś Psalm 95 mógł pełnić funkcję hymnu procesjonalnego na radosny czas Święta Namiotów. W trakcie tego święta Izrael wspominał wędrówkę przez pustynię i nadanie Prawa na Synaju. Aż do dziś Żydzi w czasie tego święta mają nakaz spożywania posiłków w namiotach, przez które widać niebo. To samo niebo, z którego Pan im błogosławił, zsyłał pokarm i patrzył z cierpliwością na ich bunty.

KUSZENIE BOGA • Nie usłyszymy jednak całego psalmu, ale początkowe strofy oraz końcówkę. Ostatnia zwrotka przypomina o buncie w Massie i Meribie (patrz: PIERWSZE CZYTANIE). To z tego powodu psalm wpisuje się w tematykę liturgii słowa. Bóg apeluje, by serca Jego uczniów nie były twarde, głuche na słowa upomnienia.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- ✚ Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa
- ✚ Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła